

man sige, at det vilde opholde Fremleggelsen af Repartitionen, men hvis den bagefter skal appelleres til Overretten, bliver Opholdet jo større. Dersom man kan faae Spørgsmaalet drøftet og afgjort i første Instans, kan man i mange Tilfælde undgaa en Proces ved Overinstansen, som kan blive meget kostbar. Med Hensyn til § 74 vil jeg tillade mig at bemærke, at det ikke deri er klart fremsat, hvad Forudsætningen for Paragrafen er; den er nemlig, at det er et Bo, hvori der findes umyndige Arvinger. Ganste vist kan det ses af Teksten; men det var vistnok korrekt, om det blev tydeligt fremsat, navnlig fordi der kan være Tvivl om, hvorledes der skal forholdes, naar der er fraværende Arvinger, Arvinger, der ikke komme tilstede. Man kan ikke se, om § 74 ogsaa gjælder det Tilfælde, at der er fraværende myndige Arvinger. Spørgsmaalet bliver saa meget mere tvivlsomt, som der i § 76 omtales det dobbelte Tilfælde, nemlig baade at der er umyndige og at der er fraværende Arvinger. Med Hensyn til § 77 skal jeg tillade mig at bemærke, at der, saavidt jeg kan se, slet ikke noget Sted findes Bestemmelse om, paa hvilket Slags Stempelpapir det vigtige Dokument, som deri omhandles, skal skrives. Det forekommer mig ogsaa noget besynderligt, at Sportelbestemmelsen i § 77 andet Stykke har faaet Lov til at blive staaende i Loven, uagtet der saantidig er blevet forelagt en Lov om Betaling for Skifteresenet. Da det er første Behandling, vi her have for, skal jeg ikke trætte det høie Thing med flere enkelte Bemærkninger. Jeg har fremsat mine Bemærkninger, fordi jeg har ønsket disse Spørgsmaal overveiede i et eventuelt Udvalg, hvor jeg ikke kan vide, om jeg faar Plads. Jeg skal tillade mig til Slutning, ligesom jeg tillod mig i Begyndelsen, at udtale min fulde Anerkjendelse af de mange fortræffelige Ordninger og Bestemmelser i dette Lovforslag og det Haab, at det maa lykkes at føre denne Sag igjennem Thingene paa samme heldige Maade, som det lykkedes med Hensyn til Loven om Konkurs.

Sindenburg: De Anker, som i Almindelighed fremsættes mod Skiftebehandling i Dødsboer, saaledes som den nu finder Sted, gaa ikke alene ud paa, at Behandlingen er for bekostelig, men tillige i en væsentlig Grad derpaa, at den er for langvarig, og dernæst, at den altfor meget drager Afviklingen af Boernes Anliggender ind under Embedsmænds Afgjørelse. Det kan nu være, at man ved at gjenneemse det foreliggende Lovforslag vil finde, at det ikke i tilstrækkelig Grad har forandret den nuværende Tingenes Tilstand, og det er jo en Betragtningmaade, som tilbøielig har fundet sit Udtryk i det Foredrag, som min ærede Sidesmand (Octav. Hansen) nys har holdt; men naar man sammenligner den Tilstand, som det foreliggende Lovforslag vil indføre, med den, der nu hæves, saa forekommer det mig aldeles umiskjendeligt, at der i alle de Henseender, med Hensyn til hvilke

Anker ere fremsatte, vindes meget Væsentligt ved dette Lovudkast. Spørgsmaalet om Bekosteligheden vil jo vistnok for en stor Del afhænge af den Skjæbne, som det andet Lovforslag vil nyde, der saantidig med nærværende er forelagt det ærede Thing, nemlig det Lovforslag, som i Almindelighed tilfigter at ordne Skiftegebyrerne; men ogsaa de Bestemmelser, der findes i det foreliggende Lovudkast, ville ikke væsentlig forringe de nu med Skifter forbundne Bekostninger. Jeg sigter herved navnlig til, at det under den nuværende Tingenes Tilstand er et Princip i Lovgivning om Skiftematerialet, at Boets Giendele blive realiserede ved Auktion, et Princip, som nu vanskeligt fraviges i Praxis, selv om en betydelig Mængde af de Interesserede deri ere enige; men det er jo en bestemt Sag, at Auktion er forbunden med meget betydelige Afgifter, og selvsjælgelig vil en Skiftebehandling, som kan gaa for sig, uden at man er nødsaget til for at komme til en endelig Afgjørelse at passere en Auktion, være billigere end en saadan, hvor man er nødt til at foretage Realisation ved Auktion. Hvad angaar Langvarigheden af Skiftebehandlingen, saa ligger det jo i Sagens Natur, at naar Forholdene ere indviklede og vidtløftige, vil ingen Lovgivning kunne forhindre, at det tager Tid at opgjøre et saadant indviklet Forhold paa en tilfredsstillende Maade; men selv i saadanne Tilfælde, hvor Alt ligger temmelig klart tilrede, hvor Boets Formue ligger for i Pengeeffekter, faste Giendomme eller Løsøre, der i en Fart vil kunne realiseres, og hvor der ikke er udestaaende Fordringer af Betydning, selv i saadanne Tilfælde medfører den nærværende Lovgivning et ikke saa ganske ringe Ophold. Det er ikke alene nødvendigt at indkalde Kreditorerne, men i mange Tilfælde vil det ogsaa være nødvendigt at indkalde Arvingerne, og dette Sidste kan efter den nuværende Lovgivning ikke ske med kortere Bærelse end 1 Aar og 6 Uger. Selv altfaa i saadanne Tilfælde, hvor et Bo med Lethed kunde opgjøres og deles, fordi det vides, at der ikke er nogen Gjæld, fordi Proklama er udlobet, og den enkelte Gjæld kan fuldstændig opgøres af de kontante Penge, der ere i Massen, vil det dog ofte være nødvendigt at opholde det et Aar og 6 Uger, førend Skifteretten i Lovens Medfør kan slutte Boet. Endelig medfører den nuværende Lovgivning, at Arvingerne ikke ere berettigede til at udøve nogen afgjørende Indflydelse paa Boets Behandling, selv naar de ere enige, selv naar Gjælden er aflagt; thi ihvorvel det ikke kan betvivles, at enhver forstændig Skifteret i saadanne Tilfælde vil lade Arvingernes Mening i Virkeligheden være afgjørende for den Beslutning, der tages, er dog efter Lovgivningen Afgjørelsen lagt i Skifterettens Haand. I alle disse forskjellige Henseender indeholder nærværende Lovudkast en væsentlig Forbedring i Sammenligning med den bestaaende Tilstand. Saaledes medfører Lovudkastets § 21, at Indkaldelse af Kreditorer tillige kan indeholde en